गृहासक्तिस्तिरश्चामप्यनर्थहेतुः मनुष्यस्यत्वतिनिंदितेत्याह यःप्राप्येति ॥ ७४ ॥ इत्येकादशेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
अष्टमेऽजगरादिभ्योनवभ्यःशिक्षितंहरिः अवधूतगिराप्राहविवेकायोद्धवंप्रति ॥ १ ॥ प्रारब्धकर्मभोगस्यावश्यंभावित्वात्तदर्थोद्यमैर्नायुर्व्ययोवृथा
कर्त्तव्यइत्यजगराच्छिक्षितमित्याह सुखमित्यादिना यदैंद्रियकंसुखं तत्स्वर्गेनरकेचभवत्येव यथादुःखं तस्माद्बुधःतन्नेच्छेत् ॥ १ ॥ शरीरनिर्वा
हमात्रंतुयथालब्धेनकर्तव्यमित्याह ग्रासमिति आजगरः अजगरवृत्तिः अक्रियउदासीनः ॥ २ ॥ यदानापततितदाकिंकर्तव्यंतत्राह शयीतेति
अनुपक्रमःनिरुद्यमः दिष्टभुक्दैवमेवप्रापकमितिधैर्यवान् ॥ ३ ॥ ननुसमर्थोऽपिशयीतैवकिम् ओमित्याह ओजइति ओजःइंद्रियबलंसहोमनो

यःप्राप्यमानुषंलोकंमुक्तिद्वारमपावृतम् ॥ गृहेषुखगवत्सक्तस्तमारूढच्युतंविदुः ॥ ७४ ॥ इतिश्रीभागवते
महापुराणेएकादशस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ब्राह्मणउवाच सुखमैंद्रियकं
राजन्स्वर्गेनरकएवच ॥ देहिनांयद्यथादुःखंतस्मान्नेच्छेततद्बुधः ॥ १ ॥ ग्रासंसुमृष्टंविरसंमहांतंस्तोकमेव
वा ॥ यदृच्छयैवापतितंग्रसेदाजगरोऽक्रियः ॥ २ ॥ शयीताहानिभूरीणिनिराहारोऽनुपक्रमः ॥ यदिनोपन
मेद्ग्रासोमहाहिरिवदिष्टभुक् ॥ ३ ॥ ओजःसहोबलयुतंबिभ्रद्देहमकर्मकम् ॥ शयानोवीतनिद्रश्चनेहेतेंद्रिय
वानपि ॥ ४ ॥ मुनिःप्रसन्नगंभीरोदुर्विगाह्योदुरत्ययः ॥ अनंतपारोह्यक्षोभ्यस्तिमितोदइवार्णवः ॥ ५ ॥
समृद्धकामोहीनोवानारायणपरोमुनिः ॥ नोत्सर्पेतनशुष्येतसरिद्भिरिवसागरः ॥ ६ ॥

बलंबलंशारीरमेव तद्युक्तमपिदेहमकर्मकमेवबिभ्रत्शयानएवभवेत् वीतनिद्रःस्वार्थेदत्तदृष्टिश्चभवेत् नपुनरीहेत इंद्रियवानपीतिदर्शनादिव्यापार
मपिनिवारयति ॥ ४ ॥ समुद्राच्छिक्षितमाह मुनिरिति बहिःप्रसन्नश्चासौअंतर्गंभीरश्चदुर्विगाह्यः एवंभूतइतिपरिकलयितुमशक्यः अलक्ष्याभि
प्रायत्वात् दुरत्ययःअनतिक्रमणीयः तेजस्वित्वात् अनंतपारः कालतोदेशतश्चापरिच्छेद्यः स्वरूपाविर्भावात् अक्षोभ्यःअविकार्यः रागाद्यभावा
त् स्तिमितोदःनिश्चलोदकोऽर्णवोयथातद्वदेतैर्गुणैर्भवेदित्यर्थः ॥ ५ ॥ किंच वर्षासुसरिद्भिःसमृद्धोऽपिसागरोयथानोत्सर्पेत ग्रीष्मेतद्विहीनोऽपिन
शुष्येत तथासमृद्धकामस्तद्विहीनोवानतृष्येत् नशोचेदित्यर्थः अत्रहेतुः नारायणपरः नतुविषयपरइति ॥ ६ ॥